

jo ellers ikke har problemer med at sammenligne os med, og som vi ofte gerne sammenligner os med – har det opbrud, der er sket i energisektoren, primært været til gavn for forbrugerne. Derfor må konklusionen være, at vi på nuværende tidspunkt skal bruge ressourcerne rigtigt og bestræbe os på fra politisk side at få den danske energisektor bragt up to date, få den gjort tidssvarende og bringe den i stand til at efterleve de krav, som vi ved, morgendagen bringer. Det er derfor lidt underligt at opleve, at mens vi alle – også fra regeringens side – gerne vil være progressive og i spidsen for udviklingen på alle områder, er man utrolig fodslæbende, når det gælder spørgsmålet om at gøre vores energisektor tidssvarende.

Den lektie eller den erfaring, man bør lære fra særlig Sverige og Norge, men også en række andre europæiske lande, er, at vi skal have vores energisektor delt op i selektive enheder. Angående planerne om at samle det hele i store, mægtige selskaber – en tidligere energiminister havde en drøm om et stort Energiselskab Danmark, der skulle tage sig af det hele – må vi sige, at de tider er forbi. Det, der er aktuelt, også i Danmark, er, at vi får energisektoren splittet op i selvstændige enheder.

Fremskridtspartiets politik på området er, at hvis vi skal starte med elsektoren, skal den deles i mindst tre enheder: Først en enhed, hvor man har nogle kraftværker, der producerer strømmen – og det skal de vel at mærke gøre i fri konkurrence med den strøm, der kan importeres fra udlandet. Konkurrencerådets afgørelse fra i går vidner jo om, at den udvikling er undervejs. Men den strøm skal jo transporteres ud til nogle distributører eller nogle kunder, og her mener vi, at den rigtigste løsning – det har erfaringerne fra Sverige og Norge også vist – er, at man har hele transmissionsnettet samlet i et selvstændigt selskab.

Og her må vi, selv i Fremskridtspartiet, gå en lille smule på kompromis med vores ellers så liberale holdning til det hele. Det er ikke hensigtsmæssigt at opbygge et parallelt eller tripelt energiforsyningsnet op. Her må vi sige, at det er nok med ét, og her er vi åbne over for en diskussion om, hvordan ejerskabet skal være. Vi synes, det vil være mest hensigtsmæssigt, hvis det er et forbrugerejet selskab, for så slipper vi for diskussionen om, hvorvidt det skal være et statsligt eller kommunalt aktieselskab osv. Forbrugereje har her i Danmark vist sig at have en række fordele især på grund af, at folk også føler et medansvar for det, der foregår.

Så er vi ude ved kunderne, og her har vi de regionale eller lokale distributionselskaber. I mit eget tilfælde får jeg strøm fra selskabet Arke i nordbyen af Århus.

Jeg kan godt tænke mig, at mit forsyningselskab har frihed til at købe strømmen hos danske kraftværker, der producerer den, eller købe strømmen hos producenter i Norge, Sverige, Tyskland eller andre steder, fordi den konkurrence, der da vil opstå om at levere strømmen, vil tvinge de danske kraftværker til at producere strømmen så rationelt og så billigt som muligt.

Tilbage er der så det ikke uvæsentlige problem omkring miljøet. Det gælder selvfølgelig også set med fremskridtsøjne om at få produceret strømmen med så lille en miljøbelastning som overhovedet muligt. Og kan vi købe strøm, produceret på atomkraftværker i Sverige eller på vandkraftværker i Norge, ja, så sparer vi altså for hver eneste kilowatt-time, vi importerer derfra, luften hen over Danmark for den forurening, vores kraftværker producerer.

Omvendt ved vi også, at i perioder – f.eks. denne vinter – har danske kraftværker været storleverandører af strøm til f.eks. Norge. Denne strømudveksling skal og vil foregå også i fremtiden. Og grunden til, at vi ønsker, det skal ske, er, at forbrugere som jeg skal have mulighed for at få strømmen så billigt som overhovedet muligt.

Jo flere aktører der er på det her marked, jo større forsyningsikkerhed vil der også være. Monopoler, hvad enten de er offentlige eller private, fører aldrig noget godt med sig. Det eneste sted, hvor man kan forestille sig en monopolligende situation, er som sagt på selve forsyningsnettet, hvor det ikke er hensigtsmæssigt at have flere aktører. Forsyningsnettet skal så opkræve den pris, det koster at transportere strømmen, hvad enten strømmen kommer fra udlandet, eller den kommer fra danske kraftværker. Ved at gøre det på den måde, så opnår vi efter vores mening det bedste marked i Danmark.

Når det gælder naturgassen, så har Fremskridtspartiet flere gange i Folketinget fremsat lovforslag om, at det danske naturgasnet bliver privatiseret, og vi mener, at den seneste udvikling med netadgang osv. kun har rykket det tidspunkt nærmere, hvor man er nødt til at gennemføre en egentlig privatisering.

Vi er tilhængere af, at man fjerner det store statssubsidie, og vi er tilhængere af, at naturgasen bliver ligestillet med andre energiformer,